

2026/382

18.2.2026

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2026/382

z dnia 11 lutego 2026 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 w odniesieniu do zniesienia zwolnienia z należności celnych ze względu na niewielką wartość przesyłki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Tytuł II rozdział V rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009⁽¹⁾ ustanawia zwolnienie z należności celnych przywozowych towarów wysyłanych bezpośrednio z państwa trzeciego do odbiorcy w Unii w przypadku przesyłek o całkowitej rzeczywistej wartości nieprzekraczającej 150 EUR (zwane dalej „zwolnieniem z należności celnych ze względu na niewielką wartość przesyłki”).
- (2) Do dnia 1 lipca 2021 r. obowiązywało również zwolnienie z VAT w przypadku importu towarów o wartości nieprzekraczającej 22 EUR. Ze względu na wzrost wielkości przywozu towarów o niskiej wartości wynikający z gwałtownego rozwoju handlu elektronicznego i powiązanych z nim udogodnień organom celnym trudno było egzekwować przestrzeganie wymogów fiskalnych i pozafiskalnych. W związku z tym dyrektywą Rady (UE) 2017/2455⁽²⁾ zniesiono zwolnienie z VAT w przypadku importu takich towarów o niskiej wartości, aby chronić dochody podatkowe państw członkowskich, stworzyć równe warunki działania dla zainteresowanych przedsiębiorstw i zminimalizować obciążenia dla tych przedsiębiorstw. Jednocześnie utrzymano zwolnienie z należności celnych w przypadku towarów o wartości poniżej 150 EUR. Okazało się jednak, że pozostawiło to furtkę do systematycznego nadużywania tego progu poprzez zaniżanie wartości i sztuczne dzielenie przesyłek.
- (3) W cyfrowym środowisku celnym, w którym dostępne są dane elektroniczne dotyczące wszystkich przywożonych towarów niezależnie od ich wartości, utrzymywanie zwolnienia z należności celnych wprowadzonego w celu uniknięcia nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego dla organów celnych, przedsiębiorstw i osób fizycznych nie jest uzasadnione. Jednocześnie z uwagi na znaczącą wielkość przywozu towarów o niskiej wartości konieczna stała się efektywniejsza ochrona interesów finansowych Unii i jej państw członkowskich.
- (4) Należy zatem znieść zwolnienie z należności celnych ze względu na niewielką wartość przesyłki oraz uchylić tytuł II rozdział V rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.
- (5) Z uwagi na wyzwania – zarówno dla europejskich konsumentów, jak i europejskich przedsiębiorstw – związane z dużą liczbą małych przesyłek wwożonych do Unii ważne jest, aby zniesienie zwolnienia z należności celnych ze względu na niewielką wartość przesyłki nastąpiło szybko. Jednakże do czasu przyjęcia nowego unijnego kodeksu celnego, który ma ustanowić nową scentralizowaną unijną infrastrukturę informatyczną o kluczowym znaczeniu dla skutecznego obliczania długu celnego i powiadamiania o nim, należy wprowadzić tymczasowy środek przejściowy dotyczący wszystkich kwot, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, aby ułatwić praktyczne wdrożenie zniesienia tego zwolnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. U. L 324 z 10.12.2009, s. 23, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1186/oj>).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz. U. L 348 z 29.12.2017, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/2455/oj>).

- (6) Zgodnie z tym środkiem przejściowym konieczne będzie wykorzystanie istniejących narzędzi cyfrowych na poziomie unijnym i krajowym na potrzeby zarządzania praktycznymi skutkami zniesienia zwolnienia z należności celnych ze względu na niewielką wartość przesyłki. Z uwagi na ograniczenia techniczne tych narzędzi w związku z ogromnym wzrostem operacji, którymi organy celne będą musiały w rezultacie zarządzać, uproszczone tymczasowe traktowanie taryfowe oparte na jednej określonej stawce należności celnych za pozycję, bez względu na pochodzenie towarów i dotyczące towarów w przesyłkach o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej łącznie 150 EUR, powinno mieć zastosowanie do wszystkich podmiotów gospodarczych, które zarejestrowały się na potrzeby procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽³⁾ (procedura punktu kompleksowej obsługi importu, zwana dalej „procedurą IOSS”) i z niej korzystają, oraz do towarów w przesyłce pocztowej zdefiniowanych w art. 1 pkt 24 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446⁽⁴⁾. Natomiast Wspólna Taryfa Celna, przewidziana w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87⁽⁵⁾, powinna nadal mieć zastosowanie do wszystkich innych podmiotów niezarejestrowanych na potrzeby procedury IOSS.
- (7) Środek przejściowy powinien być stosowany również ze względu na to, że klasyfikacja taryfowa towarów w zgłoszeniu celnym jest dokonywana wyłącznie na poziomie podpozycji w ramach systemu zharmonizowanego, nie jest zatem wystarczająco szczegółowa, aby określić dokładne należności celne na podstawie pełnej klasyfikacji taryfowej w Nomenklaturze scalonej ustanowionej rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87.
- (8) Biorąc pod uwagę dużą liczbę małych przesyłek wwożonych do Unii, w związku z którymi administracje celne muszą przeprowadzać odpowiednie czynności, krótki okres wdrażania oraz konieczność wykorzystania krajowych narzędzi informatycznych na potrzeby ustanowienia uproszczonego tymczasowego traktowania taryfowego należy uznać, że zapewnienie praktycznego wdrożenia zniesienia zwolnienia z należności celnych ze względu na niewielką wartość przesyłki będzie dla państw członkowskim wyzwaniem. Jeżeli tradycyjne zasoby własne oparte na zastosowaniu uproszczonego tymczasowego traktowania taryfowego okażą się nieściągające, te trudne okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ocenie, czy dane państwo członkowskie powinno zostać zwolnione z obowiązku udostępniania Komisji kwot odpowiadających ustalonym należnościom celnym zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 609/2014⁽⁶⁾.
- (9) Do niniejszego rozporządzenia należy włączyć dwie klauzule dotyczące oceny i przeglądu; jedną służącą ocenie, czy ma miejsce przesunięcie przepływów handlowych, w szczególności z procedury IOSS poza procedurę IOSS, w celu uniknięcia przez podmioty płacenia tymczasowej stawki celnej ryczałtowej. Ważne jest, aby do przeprowadzenia tej oceny Komisja wykorzystwała dane, którymi dysponuje. Celem drugiej oceny i drugiego przeglądu powinno być monitorowanie postępów w rozwijaniu nowej scentralizowanej unijnej infrastruktury informatycznej, która ma mieć kluczowe znaczenie dla skutecznego obliczania długu celnego w transakcjach handlu elektronicznego i powiadamiania o tym długu. Ocenę tę powinno się przeprowadzić w celu ustalenia, czy należy przedłużyć obowiązywanie środka przejściowego ustanowionego niniejszym rozporządzeniem.
- (10) Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatów, w szczególności sprawnego funkcjonowania unii celnej i jednolitego rynku.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1186/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Uchyla się tytuł II rozdział V rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

Artykuł 2

Od dnia 1 lipca 2026 r. do dnia 1 lipca 2028 r. stosuje się należności celne w wysokości 3 EUR za pozycję w przesyłce, której rzeczywista wartość nie przekracza łącznie 150 EUR, zamiast zwolnienia zniesionego na mocy art. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy:

- ⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj).
- ⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj>).
- ⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/609/oj>).

- a) import towarów jest zwolniony z VAT zgodnie z art. 143 ust. 1 lit. ca) dyrektywy 2006/112/WE; lub
- b) towary znajdujące się w przesyłce pocztowej zdefiniowane w art. 1 pkt 24 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

Artykuł 3

1. Do dnia 1 października 2026 r., a następnie co miesiąc Komisja ocenia, czy ma miejsce przesunięcie przepływów handlowych. Jeżeli Komisja stwierdzi, że doszło do takiego przesunięcia przepływów handlowych, przedkłada w stosownym przypadku wniosek dotyczący środka przejściowego określonego w art. 2 w celu objęcia nim wszystkich towarów w przesyłce o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej łącznie 150 EUR.

2. Do dnia 1 grudnia 2027 r. Komisja oceni, czy realne jest, aby scentralizowana unijna infrastruktura informatyczna służąca do pobierania należności celnych przywózowych od przesyłek sprzedawanych na odległość stała się operacyjna do dnia 1 lipca 2028 r. Jeżeli Komisja stwierdzi, że nie będzie ona operacyjna w tym terminie, przedłoży w stosownym przypadku wniosek dotyczący przedłużenia środka przejściowego określonego w art. 2.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2026 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2026 r.

W imieniu Rady

Przewodnicząca

K. KALLAS